

“Debrecenbe kéne menni...”

A Bolognai Magyar Iskola tanárai jelentik (*Accorsi Király Szilvia és Bulyáki Ildikó*)

Mi eleget tettünk a felhívásnak, és október 14. és 23-a között Debrecenben jártunk a Debreceni Nyári Egyetem által szervezett Grundtvig felnőtt tanulói műhelyen, amelynek témája „Az anyanyelvi kultúra megőrzése idegennyelvi környezetben” volt.

Nagy lelkesedéssel készültünk a tanfolyamra, mivel témáját illetően éppen „kapóra jött” az induló iskolánknak, a programok nagyon sokszínűnek ígérkeztek, a helyszín pedig ideálisnak tűnt egy ilyen nemzetközi környezetből érkező magyar találkozóra.

Debrecenbe érkezvén rögtön megérintett a „civis város” hangulata: a nagy terek, az alföldi város elterpeszkedő kényelme és nyugalma, központjában a református Nagytemplommal, amely a város jelképe és történelmének őrzője. Hamar megismerkedtünk az egyetemmel is, amely elődjével a híres Református Kollégiummal az ország egyik legrégebbi felsőoktatási intézménye, és vendéglátónkkal a Debreceni Nyári Egyetemmel, amely az országban egyedülálló módon 1927 óta tanítja a magyar nyelvet külföldieknek, és ismerteti meg hallgatóit a magyar kultúrával.

A műhelyre igen vegyes társaság gyűlt össze, és mint a későbbiek során kiderült, számunkra sokuk értékes tapasztalatokkal rendelkezik. Érkeztek a környező országok magyarjai Erdélyből, a Felvidékről, Délvidékről csakúgy mint Nyugat-Európa magyar diaszpóráiból: Németországból, Svédországból, Ausztriából, és, rajtuk kívül is, Olaszországból. Tevékenységi kör szerint kulturális szervezetek, egyesületek vezetői, tanárok, kórus vezetők, közös tulajdonságként mind olyan személyek, akik a helyi magyar közösségek identitástudatának és kulturális életének megerősítésében tevékenykednek. A tanulói műhely egyik célja volt, hogy az Európa különböző részein élő magyar szervezetek és a Debreceni Nyári Egyetem egymás tevékenységeivel megismerkedjenek, és kapcsolatot teremtsenek. Ebben segítségünkre volt a mindenki által előadott prezentáció, amelynek során mi az Olasz-Magyar Kulturális Szövetség 30 éves tevékenységét foglaltuk össze, és hírt adtunk a Bolognában most beinduló Magyar Iskoláról is.

A tíz nap során olyan programokon vehettünk részt, amelyeknek célja a magyar kulturális gyökereink és összetartozás érzésünk erősítése volt. Előadásokat hallhattunk a magyar nyelv mai helyzetéről, a kortárs magyar irodalomról és filmről, amelyek jótékonyan felfrissítették fakuló tudásunkat, vagy éppen új információkkal szolgáltak. Emellett bepillanthattunk a rendezvényszervezés rejtjelmeibe, amely külön izgalmas volt, ugyanis sok érdekességet tudhattunk meg a híres Debreceni Virágkarneválról, és kulisszatitkairól.

A műhely gerincét jelentették a népi kultúra értékeinek átadásáról, és egyáltalán az oktatásról, nevelésről szóló programok, amelyek természetesen a mi szempontunkból is a legérdekesebbek voltak.

Talán mindannyiunkra a legnagyobb hatással a Vojtina Bábszínházban tett látogatásunk volt. A színházba érkezve egy mesevilágban találtuk magunkat, ahol minden a játékról szól, és mindez a legnagyobb hozzáértéssel és elhivatottsággal. Műsoraikban mindig megtalálhatók az ősi gyökerekhez való kapcsolódás szálai a népmese, vagy népmesei motívumok, és a népművészet egyéb elemei által, ha kell modern köntösbe bújtatva.

A bábelőadások mellett folyamatosan szerveznek foglalkozásokat (dramatikus játékok, kézműves-bábkészítő foglalkozások, tipegők, táncház-gyermekjáték foglalkozások) különböző korosztályok számára.

Jártunk a Tímárházban, ahol népi mesterségekről tanulhattunk, és kicsit magunk is próbálkozhattunk a kézműves foglalkozások művelésével. Hallhattunk előadást a népművészet mai helyzetéről, szerepéről, ezen belül a táncház mozgalom fejlődéséről. Mindenki számára nagy élmény volt, amikor részesei lehettünk egy táncházi estnek egy népi táncos pár irányításával, élő népzene kíséretében.

Remekül hasznosíthatónak tartottuk a drámapedagógiai bemutató foglalkozást egy általános iskola alsó tagozatos osztályában, és az ehhez kapcsolódó előadást és tréninget, amely nekünk adott némi támpontot a lehetőségeket, és alkalmazást illetően.

Megismerkedhettünk számos intézménnyel a városban: bemutatták nekünk az új megyei könyvtárat, a művelődési központot, és a város egyik gimnáziumát. Ezentúl olyan szabadidős programokon vehettünk részt, amik nemcsak a kikapcsolódásunkat szolgálták, hanem kulturális élményekben gazdagítottak és lelkileg feltöltöttek minket. Mindenképpen említést érdemel a debreceni városnézés, ahol meglátogattuk a Református Kollégiumot és annak csodálatos könyvtárát, vagy a kirándulásunk a Nyíregyháza-Sóstói Múzeumfaluba, és az azt követő látogatás és kóstoló a Zsindelyes Pálinkafőzdében.

A sok-sok élmény mellett a legfontosabb eredményt mégis abban látjuk, hogy alkalmunk adódott megismerkedni számos külföldön élő magyar közösséggel, akikkel a kapcsolattartáson túl tapasztalatcserére is számítunk (például a már évek óta jól működő Frankfurti Magyar Iskolával, vagy a grazi online gyermekkönyvtárral). Emellett nagy kezdeményezőkézséget és nyitottságot éreztünk a Debreceni Nyári Egyetem részéről, hogy a külföldi magyar kulturális tevékenységeket összekapcsolja és segítse.

Bulyáki Ildikó